

Trestněprávní a kriminologické aspekty internetové kriminality

Klíčová slova: Internet, Trestní právo, Kriminologie

Abstrakt (CZ):

Internetová kriminalita je velice mladý fenomén, když internet v současné podobě byl představen teprve před cca 20 lety. To však neznamená, že by internetové trestné činy byly méně závažné nebo méně rozšířené než ostatní kriminální jednání. Masovost, relativní anonymita a narůstající globalizace internetu spolu s překotným rozvojem moderních technologií poskytují jak organizovanému zločinu, tak i jednotlivcům skvělý nástroj k páčání nejrůznějších forem trestné činnosti.

Tato práce nemá sloužit vzhledem ke svému rozsahu k podrobné a všeobjímající analýze internetové kriminality. Cílem této práce je kriminologický rozbor společensky škodlivých jevů souvisejících s internetem, konkrétně původ těchto jevů ve společnosti, nejčastější způsob spáchání internetové kriminality, možnosti prevence a trestněprávní kvalifikace těchto jednání. Práce samotná je rozdělena do čtyř samostatných částí.

První část obsahuje obecný úvod do problematiky internetové kriminality. Můžeme zde najít definici pojmů „internet“, „internetová kriminalita“ a její odlišení od pojmů „počítačová kriminalita“ a „kybernetická kriminalita“, stejně jako její další třídění. Dále tato část nabízí základní charakteristiku pachatelů internetové kriminality, důvody jejího rozmachu a analýzu obecných trestněprávních otázek spojených s touto kriminalitou.

Druhá část popisuje vybrané typy kriminálních jednání spáchaných přímo nebo pomocí internetu. Tato část je rozdělena do pěti hlav; každá z nich obsahuje kriminologický a následně trestněprávní rozbor jednoho typu.

Třetí část práce se skládá z kritické analýzy stávající právní úpravy (*de lege lata*), kterou přinesl nový trestní zákoník účinný od 1. ledna 2010, a zároveň předkládá návrh možností případných budoucích změn právní úpravy (*de lege ferenda*), které by mohly pomoci překonat současné potíže, se kterými se adresáti norem při interpretaci a aplikaci nového trestního zákoníku potýkají.

Poslední část této práce srovnává různé trestněprávní regulace kyberzločinu vybraných evropských zemí (Slovensko, Švýcarsko a Německo) s úpravou českou, a to za využití dvou kritérií. První kritérium spočívá v souladu předmětných právních úprav s Úmluvou o počítačové kriminalitě Rady Evropy, jakožto minimálního standardu trestní úpravy kyberzločinu. Druhé hledisko srovnává srozumitelnost a určitost zkoumaných právních úprav pro adresáty norem.